

زندگی‌نامه استاد رسول خان امین از سال ۱۳۷۳-۱۳۹۶.
منبع کتاب «آشنایی با قریه ده‌یحیی» نوشته محترم حبیب انصاری. تألیف سال ۱۳۹۶ آلمان.



در این مختصر شما با جوان خوش مشرب، خوش‌برخورد و نیک‌منظر آشنا می‌شوید که در نوجوانی خود را شناخت؛ راه را که در زندگی باید می‌رفت؛ پیدا کرد. آن را با گام‌های استوار پیمود. در این زمینه موفقیت‌های چشمگیر را از آن خود ساخت. صاحب کرسی علمی در دانشگاه^۱ است. بیشتر از ده‌ها عنوان کتاب مجموع تألیفات او را می‌سازد. مسئولیت‌های مختلف علمی، اداری و اجتماعی را پیش می‌برد. رسول خان امین در سال ۱۳۷۳ در یک خانواده متدین؛ مجاهد و مبارز در قریه ده یحیی^۲ چشم به جهان گشود. در خانواده نسبتاً پرجمعیت بزرگ شد. پدرش را مصائب روزگار مجبور به مهاجرت ساخت. عبدالسراج در سال ۱۹۹۶ با خانواده خود عازم پاکستان شد. رسول خان امین پسر کوچک خانواده تابع شرایط ناگوار و نامساعد مهاجرت در کشور بیگانه راه مکتب^۳ را در پیش گرفت. مدت چهار سال در یکی از مکتب‌های پاکستان درس خواند؛ مانند سایر اطفال مهاجر افغان با محیط پیرامون خود، به‌خصوص با زبان آن بیگانه بود. دوست و همبازی نداشت. از بسا امکانات اجتماعی و رفاه خانوادگی محروم بود. در میان این همه نابسامانی‌ها، کاستی‌ها و کمبودها، استعداد سرشار او خود را نمایان ساخت. در فرصت کوتاه خیلی سریع زبان اردو را مثل زبان مادری‌اش فارسی فراگرفت. به‌عنوان شاگرد ممتاز صنف خود شناخته شد. جنگ و ناآرامی‌ها در شهر کابل از تندی و گرمی خود قدری

^۱ استاد در دانشگاه کابل و آمر مرکز ارتقای ظرفیت دانشگاه کابل.

^۲ ولسوالی ده سبز یکی از ولسوالی‌های ولایت کابل در افغانستان است. حدود ۷۰ درصد جمعیت این ولسوالی تاجیک ۳۰ درصد مابقی پشتون می‌باشند. ده سبز از غرب با ولسوالی‌های شکردره و میر بچه کوت، از شمال غرب با ولسوالی‌های کلکان و قره‌باغ، از شمال و شرق با ولایت پروان، از جنوب شرقی با سروبی و از جنوب با ولسوالی‌های بگرامی و شهر کابل همسایه است. ستاد ده سبز روستای ده یحیی «زادگاه رسول خان امین» واقع در جنوب غربی دهستان و نسبتاً مرکز است.

^۳ Allama Iqbal Public High School HMC Road Taxila.

فروکش کرد.^۴ خانواده او دوباره به وطن برگشتند. رسول خان امین آموزش را در مکتب ناصر خسرو بلخی ادامه داد. استعداد او که در مهاجرت بکار افتاده بود. در شهر و دیار خودش، در جمع پسران هم سن و سال او به اوج خود رسید. افتخار شاگرد ممتاز را از آن خود کرد. پدر امین که خود مکتب را ناتمام ترک گفته است، با خواندن و نوشتن به پیمانه محدود آشنا است. در اوقات که روزگار و مشکلات زندگی برای او فرصت می‌داد، مثنوی معنوی مولانا جلال‌الدین بلخی را زمزمه می‌کرد. گوش رسول خان امین کوچک از همان سال‌های نخستین با ترنم زمزمه‌های حضرت مولانا بزرگ که با وحی آسمانی و عرشی پیوند تنگاتنگ دارد؛ آشنا می‌شود. در اندک ساعاتی که خاطر پدرش آسوده می‌بود. کنار او زانو می‌زد. اشعار مولانا را با گوش جان می‌شنید. دیری نگذشت که خود به خواندن این اشعار شورانگیز علاقه‌مند شد. وقتی کارش در مدرسه بالا گرفت. به‌عنوان دوست کوچک، با لسان‌الغیب، حضرت حافظ نیز آشنا شد. تعداد از سروده‌ها «غزل‌های» حافظ را حفظ کرد. علاقه‌مندی او به ادبیات فارسی از سال‌های آغاز می‌شود که هنوز دانش آموز بود. تا پایان مدرسه سال‌های در پیش داشت. عنوان و موقف شاگرد ممتاز را با خود به لیسه حبیبیه برد. آن را تا پایان مدرسه حفظ کرد. علاقه‌مندی او به ادبیات هنوز رنگ و بوی مشخص نداشت. همچنان به‌صورت یک پیش‌زمینه در ذهن او جا خوش کرده بود. وقتی وارد دومین مرحله تحصیلی خود شد. در جمع هزارها جوان واجد شرایط در کانکور عمومی اشتراک کرد. دانشکده اقتصاد دانشگاه کابل او را پذیرفت. علاقه‌مندی رسول خان امین در زمینه ادبیات در سال‌های پایانی مکتب و در سال‌های که دانشجوی دانشکده اقتصاد بود؛ شکوفا شد. آثار ادبی موردعلاقه خود را مطالعه می‌کرد، در ضمن مضامین ساینس را برای دانش آموزان^۵ تدریس می‌کرد. سروکار او با این مضامین پای او را به دانشگاه خصوصی سلام دانشکده مهندسی باز کرد. همزمان هر دو رشته را خواند. بعد از فراغت از اقتصاد و مهندسی به فکر کارشناسی ارشد شد. بعد از به دست آوردن مدارک دوگانه لیسانس در رشته اقتصاد و مهندسی، متوجه شد که راه را عوض رفته است. اقتصاد رشته موردعلاقه او نیست. برای مهندسی نیز ساخته نشده است. همین زمان بود که به ارتباطات علاقه‌مند شد؛ به ویراستاری^۶ پرداخت. برای حفظ قرآن همت به خرج داد. برای فراگرفتن زبان عربی، کار را از فراگرفتن اصول تجوید آغاز کرد. زبان عربی را بحر یافت خیلی گسترده، گوشه‌های آن را گرفت. خود را برای غواصی در آن آماده ساخت. در نتیجه برای ادامه تحصیل به کشور ایران رفت؛ آنچه را که به دنبال آن بود. در دانشکده کارآفرینی کارشناسی ارشدش را گرفت. فعلاً مصروف کار بالای پایان‌نامه ارشدش در رشته کارآفرینی است؛ سال ۱۳۹۶. رسول خان امین در پیش برد برنامه که بخش موردنظر در پیش داشت. در رابطه به موضوعات چون اعتماد به نفس، موفقیت، مذاکره، سخنرانی و سخنوری خیلی خوب درخشید. به این باور شد که شیوه و روش افراد و اشخاص پیشرو در این عرصه‌ها و زمینه‌ها را می‌توان در زمینه‌ها و عرصه‌های مختلف در مورد دیگران نیز بکار بست؛ زیرا انسان‌ها علاوه از خصوصیات مشترک فردی و اجتماعی، دارای ویژگی‌های مشترک روحی و روانی نیز هستند. به‌خصوص در زمینه فراگرفتن مطالب علمی. مطالب را که جوانان در اروپا و امریکا فرامی‌گیرند. جوانان افغان نیز می‌توانند آن را بدون کم‌وکاست در کشور خود فراگیرند. مشروط به این‌که راه آن‌ها را بروند. فکر و اندیشه آن‌ها را داشته باشند. رسول خان امین این فکر و اندیشه را که خود بدان معتقد بود، به معرض آزمایش و امتحان قرارداد. آزمایش را از خود آغاز کرد. نخست خود را به آزمایشگاه کشید. به نتایج مطلوب دست‌یافت. پنبه‌های موفقیت یکی پی دیگر بروی او باز شد. وارد جهان پهناور ارتباطات گردید. در این میان روی استعدادهای ذاتی و فطری انسان تمرکز کرد. روح و روان انسان را مورد مطالعه قرارداد. رسول خان امین علت عدم رشد استعداد و توانایی‌های جوانان افغان را در نارسایی نظام تربیتی خانوادگی، نارسایی نظام آموزشی در معارف،

^۴ سال ۱۳۸۲.

^۵ آموزشگاه خراسان در پروژه تایمینی که صاحب امتیاز آن امین و برادرانش بودند.

^۶ کار کردن با یک تعداد از ناشران افغان به‌عنوان ویراستار از سال ۱۳۹۴-۱۳۹۶.

به‌خصوص در تحصیلات عالی می‌بیند. به اساس تجربه خود آن را در بسا موارد ناشی از عدم دقت و توجه دانشجو و اولیا امور هنگام انتخاب رشته تحصیلی ارزیابی می‌کند. پشیمان است که در نتیجه عدم دقت و توجه سه و سال و اندی وقت گران‌بهای خود را که می‌توانست از آن به‌مراتب بهره‌برداری بهتر و بیش‌تر بکند. صرف تحصیل مهندسی کرد که بدان علاقه نداشت. رسول خان امین موضوع را دنبال می‌کند. به این نتیجه می‌رسد: «والدین و بزرگان در خانواده‌ها به فرزندان‌شان اجازه صحبت و ابراز نظر نه می‌دهند. آن‌ها را طفل خطاب کرده، خورد و کوچک جلوه می‌دهند. مکرر به رخ آن‌ها می‌کشند: خورد هستی، این کار به تو نیست. نباید در کار و در صحبت بزرگان مداخله کنی». در سال‌های که شخصیت فرزندان آن‌ها ساخته می‌شود. با برخورد و پیش‌آمد نامطلوب آن‌ها را از صحنه بیرون می‌کنند. در نتیجه فرزندان آن‌ها خجول و کمرو بار می‌آیند. وقتی پا به سن می‌گذارند. راهی مدرسه می‌شوند. طبق سنت که در مکاتب معمول است: مکتب و مدرسه از آن‌ها می‌خواهد که به‌عنوان شاگرد صرف شونده باشند. آنچه را که از اولیا امور می‌آموزند. بدون تأمل بپذیرند. این وضع با اندک تفاوت در دانشگاه‌ها نیز دنبال می‌شود. شیوه و روش نامطلوب فوق از محیط کوچک خانواده آغاز، دنباله آن به مکتب و مدرسه و اجتماع کشیده می‌شود. جوانان خجول و پس‌رفته در برابر جمع ابراز نظر کرده نمی‌توانند. این موضوع مانع رشد استعداد و توانایی‌های جوانان می‌گردد. در بسیاری خانواده‌ها وقتی والدین در جوانی به خواست و آرزو خود نمی‌رسند. تحقق آرزوها و خواسته‌های ته‌مانده روزگار جوانی خود را از دختر و پسر جوان خود انتظار دارند. آن را به‌عنوان خواست خود بالای آن‌ها تحمیل می‌کنند. تحصیل فرزندان در رشته طب نزد اکثر والدین اولویت خاص دارد. اساس این طرز نگرش را نیازهای فردی و خانوادگی می‌سازد که والدین به پیمان‌ه وسیع در زندگی خود احساس می‌کنند. این موضوع پیش‌زمینه می‌شود که اجتماع نسبت به سایر مشاغل برای دکتر طب موقف اجتماعی بلندتر قائل شود. والدین که هنگام تحصیل به خواست خود نه می‌رسند. پافشاری می‌کنند که دختر و پسر آن‌ها طب بخواند. دکتر شود. علاقه و شوق فرزندان خود را در نظر نه می‌گیرند. اگر فرزند آن‌ها به معلمی علاقه‌مند باشد. بخواهد اکادمی تربیت معلم و یا دانشکده ادبیات را بخواند. او را با فرزندان دوست و آشنا مقایسه می‌کنند که طب می‌خوانند. علاقه و خواست او را خورد و کوچک جلوه می‌دهند. رسول خان امین روی موضوعات فوق به‌عنوان نقیصه و نارسایی اجتماعی انگشت می‌گذارد. در این زمینه تحقیق می‌کند. آن را وسیله برای خفه کردن استعداد جوانان برجسته می‌سازد. به‌منظور رفع آن دست به اقدامات گسترده در افغانستان می‌زند. به ولایات و شهرستان‌های کشور سفر می‌کند. با مقامات و مراجع مسئول در زمینه تعلیم و تربیت ملاقات می‌کند. از طریق گرد هم آبی‌ها، اجرای سمینارها، مصاحبه‌ها، توجه جوانان، والدین و اولیا امور را جلب می‌کند. تحقیقات خود را به‌صورت کتاب در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌دهد. کتاب‌های او مورد علاقه جوانان قرار می‌گیرد. ارتباط او را با جوانان گسترش می‌دهد. در تلویزیون تربیتی معارف ظاهر می‌شود. نظریات، پیشنهادها و توصیه‌های او مورد توجه قرار می‌گیرد. در میان شنونده‌ها و بیننده‌های رسانه‌ای توجه طیف وسیع را به خود جلب می‌کند. وابستگی‌های فرهنگی و اجتماعی را به‌عنوان مانع عمده در راه رشد استعداد و خلاقیت جوانان مورد نقد و انتقاد قرار می‌دهد. برای بهبود نظام آموزش و پرورش در خانواده‌ها و مکاتب و دانشگاه‌ها صحبت می‌کند. از طریق بنیاد غیرانتفاعی امین^۷، با همکاری روانشناسان موفق افغانستان هر یک محترم دکتور جمشید رسا؛ استاد محمد صفا فرزه‌بی؛ استاد جلال بارز؛ استاد شعیب سالنگی و ... دانشجویان، شاگردان، کودکان بی‌بضاعت، عقب‌مانده و افراد بی‌خانمان را با شیوه‌های روان‌درمانی کمک می‌کند. تاکنون تعداد قابل‌ملاحظه آن‌ها را از یاس و ناامیدی و افسردگی و ترس‌های بی‌دلیل نجات داده است. رسول خان امین در برنامه رمز موفقیت که

^۷ ۵ سال پیش انگیزه‌ی فراهم کردن شرایط تحصیل برای فرزندان افغانستان ما را در کنار هم جمع کرد. این همبستگی، ما رو موفق به ساخت ده‌ها مکتب،

حمایت از صدها دانش‌آموز مناطق محروم کشورمان کرد. بنیاد امین برابری آموزشی باهدف گسترش برابری آموزشی در کشور تأسیس شده است؛ و بنا دارد به دانش‌آموزان کم‌برخوردار از نظام آموزشی کشور کمک کند تا موانع سر راه آموزش آنان را برطرف نماید. بنیاد امین به سرمایه شخصی کاکایم محترم حاجی عبدالکرام که تجارت شخصی داشت؛ تأسیس تمویل و هزینه‌اش پرداخت می‌شد.

بخش عمده سمینارهای او را می‌سازد. به‌منظور ایجاد اعتمادبه‌نفس در جوانان تأکید می‌کند. نظریات او توجه مطبوعات و رسانه‌ها را جلب می‌کند. برنامه‌های تلویزیونی او در این زمینه همچنان ادامه دارد. انجمن ادبی را راه می‌اندازد. جریده مربوط را به نشر می‌رساند. با هفت سال تجربه در بخش رسانه‌ها، در رسانه معارف به صفت معاون تولید برنامه‌های درسی کار می‌کند. با انجمن‌ها و رسانه‌های مختلف همکاری دارد. در همایش‌ها، یاد و بودها حضور می‌یابد. علاوه به داشتن کرسی علمی در دانشگاه خورشید^۸، مسئولیت بخش فرهنگی دانشگاه را نیز به عهده دارد. از طریق انجمن مناظره و سخنوران^۹، فرهنگ مطالعه، مذاکره و مکالمه را در میان جوانان ترویج می‌کند. راه‌های بیرون رفت از مشکلات را با جوانان مورد آزمون قرار می‌دهد. رسول خان امین به‌عنوان استاد دانشگاه، فرد پیشرو و فکور و اندیشه نو در میان جوانان از محبوبیت چشمگیر و قابل توجه برخوردار است. محمد منصور محمدی یکی از جوانان که افتخار دوستی او را دارد. سعی و تلاش او را در جهت راهنمایی جوانان و آشنایی آن‌ها با شیوه‌ها و روش‌های جدید، در زمینه اعتمادبه‌نفس، حضور فعال آن‌ها در اجتماع، بخصوص صحبت در جمع را خیلی مؤثر می‌داند. محمد صفا فرزهی استاد روانشناسی دانشگاه، رسول خان امین را یکی از چهره‌های شناخته‌شده علمی در افغانستان و منطقه معرفی می‌کند. جوانان کشور فکر و اندیشه، گفتار و رفتار خردمندانه او را الگو قرار می‌دهند. از روش‌های علمی او پیروی می‌کنند. استاد فره‌ی به‌عنوان روانشناس شخصاً از کارنامه‌ها ایشان تقدیر و تمجید می‌کند. حاجی عنایت‌الله یوسف زاد به‌عنوان دوست نزدیک، استاد امین را جوان پرتلاش و خوش‌اخلاق معرفی می‌کند. وی می‌افزاید که صحبت‌های عالمانه او تاکنون مشکل تعداد زیاد جوانان را رفع نموده، آن‌ها را به زندگی علاقه‌مند ساخته است. باوجود که خیلی مصروف است. رسیدگی به مشکل جوانان افغانستان در صدر کارهای او قرار دارد. در اخیر برای جناب رسول خان امین جوان مدبر؛ رهبر نسل جوان افغانستان؛ و شخصیت علمی و قابل قدر کشور عزیزم افغانستان سعادت دارین و سلامتی خواهانم. خوشبختی نگاه خداست، جناب امین دراین روز زیبا دعا برایت می‌کنم؛ خدا، هیچ وقت چشم ازتان برندارد. روز و روزگارتان پراز موفقیت و زندگی‌تان در پناه خدا.

با مهر

حبیب انصاری

آلمان

^۸خبرنگاری خورشید در یک نگاه؛ نخستین و معیاری‌ترین کانون خبرنگاری عملی شش ماه در افغانستان بود.

^۹رییس مؤسس و بنیان‌گذار این انجمن شخص خود استاد امین می‌باشد؛ و تا همین حالا هم رییس است ۱۳۹۶.